

Evangeliumi hírnök SUSPENS menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

A Keleti Diakónusok konferenciája

A KELETI gyülekezeteink diakónusai, a lelkipásztorok bevonásával, okt. 16-án, Perth Amboy, N. J.-ben, megtartották őszi gyűlésüket. Ez a gyűlés is nagyon áldásosnak bizonyult. Több ilyen előadást hallgatunk; üzleti ügyeinket elintéztük és tárgyaltuk a missziói ügyet. A gyűlés figyelme kiterjedt nemcsak a külsőre, de a belmisszióra is. Szó esett arról, hogy jó és nemes cselekvés lenne, — ha a belmissziót is támogathatnánk pénzbelileg.

A gyűlés egyhangulag megállapította abban, hogy szeretettel kérjük a Szövetségünkhöz tartozó lelkipásztorokat és diakónusokat arra, hogy a gyülekezetüket informálják a gyengébb gyülekezeteink anyagi és lelki helyzetéről s általában a misszióknak helyzetéről, hogy együtt nyújthassunk ott támogatást, ahol erre szükség van.

A támogatás a következő módon történne:

1. Az összes misszióra befolyt adakozásunkat küldjük a Szövetség pénztárába, ahonnan a lelkimunkára készülő tanulóink is támogatva volnának.

2. Nyújtunk anyagi támogatást az Ur olyan szolgálóinak, akik szükségben vannak és nem bírnak magukon segíteni.

3. Adjunk anyagi támogatást azoknak a kisebb gyülekezeteknek, amelyek a Misszió Társulatok által gyengén, vagy egyáltalán sehogy sincsenek anyagilag támogatva és lelkipásztoruk emiatt, — nélkülözéseknek van kitéve.

Legyen közös célunk az, hogy amiképpen a külmissziót fölkaroltuk s Isten segítségével támogatjuk, —

HÁLAADÁS NAPJÁRA

"Azért, ha ti gonoszok lévén..." — Mt. 7:11.

ELMULT a szép nyár, beköszöntött a színekben gazdag őszi idő, amelyben Isten áldásainak gazdagságait learatta a nemzet s készülődik a hálaadásnak sokat jelentő napjára. Vajjon hány ember lelkében gyullad fel igazán az oltártűz s hány lélek imádsága nyer meghallgattatást — az áldásokat osztogató Isten előtt?

Erre a napra figyelmemet lekötötte a fenti ige, melyben nagy igazságokat találunk. Először is azt, hogy az Ur Jézus Krisztus önmagát megkülönböztette és elválasztotta az emberektől. Azt mondja: "ti gonoszok lévén." Nem kapcsolja bele magát ebbe a mondatba, hanem magát távol tartja. Azt a megjegyzést teszi: "ti". Jézus mindenben hasonlatos volt az emberekhez. Ő született, mint ember. Felnevelkedett, mint egy szegényember fia. Igaz, hogy már fiatal korában csodálatosan feltűnő volt élete, de azért senki sem gondolta volna, hogy Ő az a nagy isteni méltóság, Aki megváltást hozott nemcsak Izraelnek, hanem az egész világnak. Még Mária, az édesanyja sem bírta felfogni teljesen az Ő isteni erejét és hatalmát, noha az angyal által üzent csodálatos dolgokat szívében forgatja vala.

Jézus a bűnösök barátja volt, de — nem volt része a bűnösök bűnében.

ugy támogatassuk a belmissziókat is.

A Keleti Diakónus Konferencia:

Kurtz Lajos elnök
Fodor József jegyző

Ő bűnnélküli volt. Tökéletes Istenember, kinek emberi formája csak takarója volt az Isteni személyének. Ezt onnan is tudjuk, hogy életében gyakran tűnt el az emberi és jelentkezett az isteni Önála. A csodái is így történtek az emberek között. A halottak feltámasztása is ide vezethető vissza. Az Ur Jézus azért vehette magára az emberiség bűneit s azért lehetett közbenjáró Isten és ember között, mert Ő igaz, tiszta, tökéletes Isten volt, Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit.

Imádságunk, hálaadásunk — csak akkor érvényes Isten előtt, ha Krisztusban való hitünk vezet Isten elé és bizonyosak vagyunk afelől, hogy Jézus Krisztus, a tökéletes Isten Fia, a mi személyes Megváltónk.

Másodszor a fenti igében az Ur megnevezi az embereket is. "Gonoszok lévén." A gonosz, bűn által megromlott emberi természet nem akarja elfogadni ezt a jelzőt. Voltak idők, amikor nagyon halkan és mindig ritkábban lehetett az emberi gonoszságról beszélni. A népnek még ma is az a legjobb prédikáció, melyben nagyon gyengén van hangoztatva a népnek a bűne. Mint hajdan, az ó-testamentumi időkben s az Ur Jézus földi életének idejében, az emberek füle viszkedett, amikor bűneikről beszéltek. Azért üldözték a prófétákat, az igaz prófétákat s azért üldözték magát az Ur Jézust is a bűnös, gonosz emberek, mert megmondta tévedéseiket, bűneiket s azt az emberek nem szerették. Nem szeretik ma

sem. Pedig, ha hallják vagy nem hallják, ha szeretik, ha nem, — a valóság az, amit az Ur ebben az igében is tanít: mi mindnyájan elfordultunk és elmaradtunk az Istentől és azért a magunkról megfélemedeztünk állapotunkban végzett tetteinkért — gonosz emberekké váltunk. Helyünk a kereszt törzsénél van s a publikánussal könyörögnünk kell: „Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek.”

Ha Isten elé akarunk járulni Hálaadás napján, vagy bármelyik más napon, bármelyik időben, csak úgy fogadhat az Isten és úgy hallgathatja meg hálaadó imádságunkat, — ha mélyen megalázkodva, bűneinket beismerve, könyörgünk. Ennélkül isteni szolgálatunk és vallásos gyakorlataink hiábavalók.

Harmadszor, az igében Jézus reá mutat Mennyei Atyánknak gondviselő és szerető szívére. „Mennyyel inkább a ti Mennyei Atyátok.”

Az emberek is tudnak gyermekeknek, rokonaiknak és a jóbarátaiknak ajándékokat osztogatni, de a jó Isten sokkal inkább, személy válogatás nélkül osztogatja az Ő ajándékait. Oh, vajjon ki tudná azokat összeadni, kiszámítani? Nincs a világnak olyan írója, aki leírhatná Isten jótéteményeit az emberiséggel szemben s nincsen olyan tudós, aki kiszámíthatná számokban annak az áldásnak mennyiségét, amellyel elárasztja a jóságos Isten földünk golyóbisán lakó népét. Oh és mégis, mégis, milyen kevés azoknak száma, akik értékelik a hálaadásnak alkalmait s akik igaz krisztusi hittel, bűnösségük érzéseivel s Mennyei Atyánk áldásainak elismerésével járulnak hálaadásukkal az Isten elé.

Kedves olvasóm, tartsuk e három gondolatot szemeink előtt . . . nemcsak a hálaadásnapján, hanem minden időben, mikor hálaadó imádsággal Isten elé járulunk.

—Emeritus

Egy kis elszólás: — Te számár! — kiáltja mérgesen a kis fiu az öcsének.

— Te még nagyobb számár vagy — vágja vissza a kisebbik fiu.

— Nem hallgattok, — rival rájuk az apjuk. Mindig elfelejtitek, hogy én is itt vagyok!

ZAKEUS ÉS AZ UR

JUDEA tartományban, a felhőtlen kék magasságból szétáradt az aranyos napfény az egész vidékre. Kint a határban, a teljesen megérett gabona kalásztengere hullámozott. A Jordán felőli sziklás hegyekről diszes virágok illatát fujta be a szél Jerikó alacsony házai közé.

A Jerikóból Jeruzsálembe vezető ut mentén, a kétfélföldnyi pálmaterdő szélén, egy szép fehér ház állott, amelynek környezetét virágok, rózsabokrok és diszfák tették vonzóvá. Abból a házból egy kisművészi ember lépett ki: Zákeus. Fehér tógát viselt, mint a rómaiak és lábát bőrsaru fedte. Rövid kezeit összekulcsolta és szigorúan összevonta szemöldökének bozontos eresztét. Kiváncsian nézett, hogy mi történhetett ott, a messzeségben.

Nagy sokaság verődött össze Jerikó utjain, mindenféle nemzetségből. Minden arc Jeruzsálem irányába fordult és minden ajak dicsőítő éneket zengett. Egyszerre megnyitottak a sorok, mint ahogyan a víz tükört kettészántja a szél és meghajlottak a fejek, mint az érett kalászhok.

KÉRELEM

1. SZERETETTEL kérem a testvériséget és a gyülekezetek vezetőit, hogy postafordultával jelentsék be azoknak nevét és pontos címét, akik lelkimunkára készülnek. A Szövetség minden esztendőben megemlékezik a tanulókról és ebben az évben is megteszi.

2. GONDOLJUNK ARRA, hogy akik lelkimunkára készülnek, azoknak eléggé költséges az iskoláztatás. Tehát: karácsony ünnepét nevezetesebbé tesszük előttük, ha pénzbeli ajándékokban részesítjük őket.

A lelkimunkára készülőket pontos címét és a karácsonyi ajándékot is, a Szövetség pénztárosához szíveskedjenek küldeni.

Kérem a lelkimunkásokat is, hogy tegyenek mindezekről említést a bulletin helyi lapjaikban és szorgalmazzák is az ügyet.

Öszinte tisztelettel,

KINDA SÁNDOR

1041 Belvoir Drive, DAYTON 9, O.

tak a fejek, mint az érett kalászhok. Akkor valaki jött Jeruzsálem felől és betért közéjük. Fedetlen fejére letűzött a nap és sarutlan lábait beara-nyozta a fehér, csillogó homok. Fehér volt a ruhája és ragyogó a szeme, mintha a napfény a szeméből áradt volna ki.

Zákeus eltűnődve tekintett a jeruzsálemi utra. Az agyában sokféle gondolatok kergették egymást. Egyszerre a vadméhek dongásába, a madarak csicsérgésébe, az élő föld mil-
lió mozgó fűszálának és apró bogárkájának zsongó zümmögésébe, emberi hangok moraja vegyült. Jött és szállt a nép a jeruzsálemi uton, mint a madársereg s mint a szélől kavart levelek és virágok. Árusok, halászhok és vámosok; asszonyok, öregek, ifjak és gyermekek jöttek Judea minden részéből, akik elé kisereglett az utra Jerikó népe is. Zákeus figyelve hajlott előre és azonnal kilépett a jeruzsálemi utra. Körülötte fapapucshok csattogtak, bőrsaruk recsegték és mezitlábak csoszogtak. Nagy sokaság tolongott mellette és sodorta magával. Érdeklődött, hogy mi a célja e nagy néptömegnek és kit várnak? Egy reszkető hang válaszolt rá: „Az igazak Urát.”

A sokaságon egyszerre remegés futott át. Mindenki megállt és az emberek sora kettévált, mint a szélől felszántott hullámok a tengeren. Az asszonyok dicsőítő éneket zengtek. Zákeussal, a gazdag fővámszedővel, senki sem törődött. A tülekedők hátraszorították a kistermetű embert, az erőtlen öregek és koldusok közé. Szíve összeszorult és fájdalmas keserűséggel telt meg.

Az emberek sorfala között fehér-
ruhás férfi közelgett. A fejek boldog alázatban hajlottak meg előtte és az Ő homloka mindnyájuk fölött ragyogott a napfényben.

Zákeus megkísérelte előre jutni, de a sokaságban nem mozdulhatott. Nem láthatott szét sem, mint a magasabb termetűek. Szomorúan tekintett fölfelé és egyszerre megdobbant a szíve, egy ötlete támadt. A közelben, az utfél mellett, egy vadfügefafa terjesztette fölfele árnyékos ágait. Ekkor hirtelen fellépett a legalsó görbe ágra, onnan magasabbra és a kisművészi vámszedő vágyódó

szemmel kémlelt előre. Nem törődött azzal, hogy ki mit gondol s mond felőle. Ez alatt a fehérruhás férfi a fa mellé ért. Mikor felvetette pillantását a vámszedőre, mintha minden fényesség és simogató meleg a szeméből feléje sugárzott volna. Kinyújtotta kezét és zengő hangon szólt:

— Zákeus! Szállj le, mert ma a te házában kell megszállnom.

A vámszedő arcán fényesség áradt szét és szíve boldog örömtől remegett. Nagysietve leszállt a fáról és szelid alázatban repesve mutatta Jézusnak az utat az otthona felé. A nép pedig suttogva gyűlt össze körülöttük és a népek duruzsoló csoportjából egy asszonyi hang csattant ki: "Nézzétek csak, bűnös embernél száll meg!"

Zákeus pedig örömeiben az Ur felé fordult és összekulcsolva kezeit, alázatosan szólt:

— Uram! Javaim felét a szegényeknek adom és, ha valakit valamivel megkárosítottam, négyszeresen fizetem neki vissza.

Ekkor a nép zugoló susogása elpihent, mint a füvek lábánál meglapuló szellő. Zákeus úgy érezte, mintha a szíve a jószág és szeretet friss forrásvizével telt volna meg. Az Ur belépett a vámszedő házába és így szólt hozzá:

— Ma lett üdvössége e háznak, mivelhogy ő is Ábrahám fia. Mert az Emberfia azt jött keresni és üdvözíteni, ami elveszett vala.

Zákeus meghatott szívvel és igaz hálaérzettel, így szólt:

— Uram, fényességet és boldogságot hoztál hajlékomba, áldott legyen a Te neved örökké!

—Faze.

Rev. J. S. FRIEDRICH

WELLAND JUBILÁL

A welland-kanadai "Első Magyar Baptista Gyülekezet" 25 éves jubileumára írta: Rev. J. S. Friedrich.

EGY NEMZETET vagy gyülekezetet történelméből lehet igazán megismerni. A Föld népeinek nagy történelméből, legvilágosabb példa, Izrael története. Ha mai nemzeti képéből bírálhánk csupán el, úgy: igen hamis képet kapnánk róla. Alig foglalkoznék vele valaki és nem tanítanak multját a világ minden vas. iskolájában. Mégis, saját maga, ennyi évezred multján sem ismeri fel Isten eme különös kegyelmét vele szemben, hogy adott neki prófétákat és kiváló lelki vezetőket, akik mint Mózes, elkezdték írni történelmét: érényeivel és hibáival, . . . tökéletes képet adva ARRÓL, hogy Istennek mi a célja, és miképpen vezet egy nemzetet vagy gyülekezetet! Hogy megismerje Őt.

A világtörténelemben volt sok hatalmas nemzet, amelyek nagy dolgokat vittek véghez, de a kis nemzetek úgy elenyésztek a népek tengerében, mint a kis vizek az Óceánokban. A felsőbb iskolákban csak a nagy nemzetek történelmét tanultuk, többnyire harcaikat-küzdelmeiket: vért és háborút . . . Mert, akik a történelmüket megírták, azokból hiányzott az isteni elgondolás megértése. Ezt . . . Isten emberei voltak képesek világo-

san meglátni-szemlélni, például:

"Nem azért szeretett titeket az Ur, sem nem azért választott, — HOGY MINDEN NÉPNÉL TÖBBEN VOLNÁTOK; mert TI MINDEN NÉPNÉL . . . KEVESEBBEN VAGYTOK, hanem mivel szeretett titeket az Ur . . ." 5. Mózes 7, 7.

A nagy nemzeteknek, szövetségeknek, gyülekezeteknek mindig könnyebb volt élni és létezni, mint a kicsiknek, a számban utolsóknak . . . De Isten különös kegyelméből, éppen mindig az utolsóknak szeret segíteni hatalmasan, hogy senki ne mondhasa, hogy: "ember segített néki," hanem csak az Ur kegyelméből élhetett.

A wellandi gyülekezet krónikája is Izraelhez hasonlóan elmondja, — hogy amikor a kis fácska erős koronájú fává serdült, az Ur ráengedte a viharokat, hogy kipróbálja a fa törzsének és gyökerének erejét. Azt is elmondja, hogy ezek a viharok akkor zudultak reá, amikor lecsökkent lelki emelkedése. Ekkor "nagy vihar morajánál" letördelte ágait, sőt volt többször olyan vihar felette, amely csak a fa gyökerét hagyta meg . . . De elviharzott — és a fa újra kihajtott és koronát hozott a törzsre.

Mi, wellandi gyülekezet, mély alázattal adunk hálát az Urnak hozzánk való szeretetért, . . . negyedszázados kegyelmi vezetésért. Wellandon ez "patriarkális" kornak számít! Buzdítson ez arra, hogy okuljunk saját történeimünkben és ezentul hozzuk helyre, ami elmaradt, hogy egy sokkal áldozatosabb, hálával teltebb életet éljünk, hogy az Ur, mint a "fügefa" esetében figyelmeztetett, ki ne mozdítsa "GYERTYATARTÓNKAT" sem annak "csillagát" helyéből Egy negyedszázad óta gyülekezetünk jelszava: "Egy az Ur, Egy a hit, Egy a keresetség!"

Mutassuk be tehát a többi egyháznak, hogy mi magyarok is tudunk EGYSGÉBEN élni, Jézus tanítványai lenni, szent gyülekezet lenni, ha . . . Isten népe lettünk!

Gyermekszáj: — Bácsi, magának már van felesége?

— Még nincs, fiam.

— Hát akkor magának ki parancsol?

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEloose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

955 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

“NE LEGYETEK EMBEREKNEK A
SZOLGÁI.” — Kor. I. 7:23.

ITT-OTT találkozunk keresztyénekkal, akiknek az egyéniségében és körülményeiben, minden ígéret meg volt arra, hogy Isten országának hatalmas, nagy munkásai legyenek. Telt az idő és nem váltak be a reménysek. Vajjon miért nem? A legtöbb esetben azért, mert a maguk elé kitűzött jó és nemes célokat, a maguk erejével és bölcsességével akarták keresztül vinni. A világ szerint akarták előre vinni ügyüket. Alkalmazkodni próbáltak s e miatt elfelejtették a szent célt, csak magukat látták és lassan, de biztosan, egyéni érdekeik rabszolgaivá váltak.

Milyen látvány az a keresztyén ember, aki hajlongva kéri valakinek a segítségét, vagy dicsőímszót zeng az olyan emberről, akiről tudja, hogy nem érdemli meg, — vagy elhallgatja lelkiismerete tiltakozó szavát, nehogy felebbvalóját megsértse. Milyen keresztyén az, aki más, mikor magában és testvérei között imádkozik és más, mikor kint az életben forgolódik. A karnak keresztyének lenni, de tulságos sokat gondolnak arra, hogy vajjon mit szólnak ahhoz az emberek. Ne csodálkozzunk azon, hogy az ilyen emberek áldástalanul, kételkedő lelki állapotban botorkálják át az egész életet.

A keresztyén ember nem függ az embe-

rek ítéletétől és véleményétől. Ő az élő Isten tulajdona. Jézus Krisztus vérével váltotta és vette meg a világtól. Isten szolgái ezek és nem embereké. Az eredményes keresztyéni élet nem a tudástól vagy a kiváló tehetségektől, hanem az Isten iránti engedelmségtől függ. “Az engedelmség nagyobb az áldozatnál.”

MEGKÜLÖNBÖZTETÉS.

Judás lev. 22.

MILYEN KÖNNYEN különbséget teszünk mi az emberek között. Egyik ezért, másik azért nem rokonszenves előttünk. Egyiknek ezt, másiknak azt a hibáját nem birjuk hordozni s mily hamar kész a békéltetés, türelmetlenség és elhidegülés iránta. Pedig talán egykissé több szeretettel, megláthattuk volna egyik-másik ember lelke mélyén az elásott kincset, értéket és napfényre hozhattuk volna Isten kegyelme által.

Ez az ige úgy lelkembe vágott: “Könyörüljetek némelyeken, megkülönböztetvén őket.”

Igen, szabad és kell nekünk megkülönböztetést tenni az emberek között, . . . de nem azért, hogy elítéljük, megvessük őket, hanem, hogy meglássuk és megkeressük bennük a tehetségeket és lehetőségeket, — mint ahogy a Mester megkereste és megtalálta az egyszerű halászberekből lett tanítványaiban. Meg kell látni egymásban az okokat is, melyek miatt nem fejlődhetünk a keresztyéni életben és jóakarattal inteni és segíteni kell egymást. Ez keresztyéni feladat. Ennek a feladatnak elmulasztásával, sok lelki kár éri Isten választottjait.

Sokan vannak közöttünk is olyan torzkeresztyének, akik csak azért váltak olyanokká, mert kezdetben senki sem jött hozzájuk szeretettel, szerető és jóakaró intéssel s ezért nem gyógyulhattak meg hibáikból és azok megrögződtek bennük. Olyanokká váltak, mint a rossznevelésű gyermekek, akik terhére vannak a társadalomnak. Nem okai sokszor, ha izlik nekik a világadta “moslék,” mert nem volt, aki jobb táplálékot adott volna nekik és, ha üres, hiábavaló, könnyelmű nótá zeng ajkukon, nem énekeltünk előttük, testvéreim, az Ur dicséretéről szóló evangéliumi énekeket.

SZILÁRD, MEGBIZHATÓ
demokratikus betegsegélyző és
életbiztosító társulat, amelyhez
mindenki bizalommal fordulhat

**RAKÓCZI
SEGÉLYZŐ EGYLET**

624 Bostwick Avenue
BRIDGEPORT, CONN.

Testvérem, keresd meg azt a lelket, akit könnyelműen elűztél és imádkozz érte. Az Ur kegyelme nagy s még az ilyeneket is visszafordíthatja a helyes utra. De neked kell az első lépést megtenned, neked, aki erősebb vagy a hitben és közelebb állasz az Urhoz, aki kegyelmes és irgalmas. Így különböztetted meg téged is Testvéreid s ilyen módon könyörült rajtad is az Ur.

ÉRTÉKES

KARÁCSONYI AJÁNDÉK

SOKSZOR hasznavehetetlen karácsonyi ajándékot kapunk és adunk. A legszebb és a legtartósabb karácsonyi ajándék a BIBLIA, az Isten szava és az énekeskönyv, Isten szavának megzenésítése.

Ha valaki ilyen tartós és értékes ajándékot akar adni gyermekeinek vagy ismerőseinek, . . . adjon nekik Bibliát vagy énekeskönyvet.

Az énekeskönyv megrendelhető a Szövetség pénztárosától, ezen a címen:

KINDA SÁNDOR, 1041 Belvoir
Drive, — DAYTON 9, Ohio.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI
pénztárnok:

REV. FRANK VER
2800 Fairway St.
Dayton, Ohio.
Phone: Res.: OXmore 1006;
Bus.: MELrose 3581

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Helen ZIH
Franklin Rd., Colonial
Gardens
New Brunswick, N. J.

A VAS. ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:

Miss Katharine SZAKÁCS
441 Madeline Ave.,
Garfield, N. J.

PUERTO RICO-I MISSZIÓS KÖRUT

(2-ik közlemény.)

“SANTURCE” a sziget fővárosának legelőkelőbb külvárosát képezi a tenger partján, ahol a legfényesebb szállodák, nagy turista tömegeknek adnak egész éven át, bárki által elképzelhető, hosszabb vagy rövidebb időre szóló, kényelmes otthont.

Ezek között a legpazarabbak minden tekintetben, az óriási, kilenc emeletes Hilton, a hat emeletes Normandie és négy emeletes Condando szállodák. Ugyancsak ezen a tengerparton van egy óriási Presbiterian kórház és közvetlen azzal szemben, a Robinson Methodista Iskola gyönyörű telepe, amelyen három két emeletes épületben végzik a gyermekek és ifjak mindennapos oktatását angol nyelven. Évente, iskolai idő alatt, ide gyűlnek össze a szigetről mindazok, akik angol nyelven keresnek kiképzést.

Midőn megérkeztünk erre a helyre, nagyszerű ebédet szolgáltak fel nekünk és azután, ott tartózkodásunk ideje alatt, mindennap reggelit és többször ebédet és vacsorát is. Az étkezést irányító Mrs. Furgesontól le az összes tanítók és alkalmazottak, nagyon kedvesek voltak hozzánk, minden tőlük telhetőt megtettek kényelmünk előmozdítására.

Itt ért bennünket az a kellemes meglepetés, hogy valaki a banán fák nagycsomó gyümölcsét helyezte el a verandán levő kis asztalon részünkre, amit napokon keresztül sem tudtunk elfogyasztani.

Mindenki kedves volt hozzánk, — csupán a szunyogok voltak rendkívül kegyetlenek velünk szemben. Hamar megértettük ennek az okát. Az épületek körül vannak véve tropikus fakkal és virágokkal, amelyek állandó tanyát nyújtanak két szunyogfajnak és, amikor kiültünk a friss levegőre, azonnal észrevettek minket.

A fák és bokrok tele vannak mindenféle színű gyíkokkal, amelyek az ártalmas rovarokat pusztítják. Ezeknek ugrálása, egymást kergetése, — rendkívül szórakoztattak minket. És kellemes volt hallgatni egy ökörszem nagyságú kis madár állandó csicseregését is.

Az első nap, vasárnap este, a Santurcei Baptista Templomban volt a műsoros istentisztelet. Szép, tisztafehér, betunból épült a templom. A belseje is szép, egyszerű, de nagyon tiszta. Berendezése mahagóni fából készült; padlója pedig szép, finom cserépből van. Zenekarunk elég korán, este 7:30-kor már elfoglalta a szószék mögött levő, énekeseknek készült, kiemelkedő platformot. Hét és nyolc óra között megeredt a tropikus zápor. Kissé lehangolólag hatott ez rám. Azt gondoltam, hogy az eső miatt, — amerikai tapasztalataim szerint, — nagyon kevesen leszünk. De, midőn eljött a 7:45 óra, az esőben elkezdett folyni befelé a nép és 15 percen belül, a 600 személyt befogadó, szép nagy templom, teljesen megtelt hallgatósággal.

A zenekar válogatott darabokkal készítette elő a szíveket Isten evangéliumának befogadására, míg csekélységem és csoportunknak ünnepléses bemutatása után, tolmács által átadtam a küldött üdvözléseket és tartottam egy rövid, rögtönzött beszédet.

Az Evangélium drága üzenetét a helyi gyülekezetnek pásztora, Rev. Jose D. Comocho tv. hozta, a Szent Lélek tüzevel. Rev. E. H. Plyler, Eszter leányom férje, informált részben a prédikációról. Szerinte a prédikáció tipikus evangéliumi beszéd volt. Utána felhívást intézett az Ur Jézus elfogadását illetőleg. Valami 40-50 kéz emelkedett fel a hallgatóság közül, de a tisztelet után csak 6 lélek jött előre elfogadni az Urat. Valami 50 ifju, a tisztelet után, szintén előre jött a zenészekhez és kérték őket, hogy még játszanak. Ezért: a zenészek három szép darabbal még megtölték az esti előadást.

Hétfőn este szintén az említett templomban voltunk. A tiszteletet megelőzően csirkevacsorával vendégelt meg minket a gyülekezet. Az első ismét esett. De nem olyan nagy csepekben, mint előző este. Nem tudom azért-e, de a második este többen voltak jelen. Soknak csak a két kijárónál levő állóhely jutott osztályrészül. A hallgatóság között volt 8 különféle felekezetű prédikátor is. Comocho tv. újból felhívást intézett a néphez Jézus elfogadását illetőleg.

Sokan emelték a kezüket, de csak kettő jött előre komoly elhatározással elfogadni Jézust személyes Megváltójának.

Ehez még csak ennyi megjegyzést fűzök: A fényképező gépeknek zengés nélküli villámásai egymást követték, közeli sorrendben, mindenütt.

Kedden, augusztus 31-én, 4:45-től San Juan főváros polgármesterének, Filiza Rincon De Gautier-nek voltunk megtisztelt vendégei, a városházán. Az egyik törvénytevő helyet berendezték székekkel, ahol rajtunk kívül, valami 80-100 ember tudott helyetfoglalni. De emellett kint, a városháza előtt lévő térségen, hemzsegett a nép. Az elsőemeleti verandának tágas nyílásán keresztül láthatunk is, de annál jobban hallhattak szépen, mindent.

Midőn a polgármester diszes öltözetben megjelent, üdvözölt bennünket, amire nevünkben, Rev. Benjamin Santano válaszolt és a polgármester dicséretére felolvasta a “New York Times” napilap elismerő cikkét.

Aztán az első székek egyikére leült a város feje s nagy élvezettel hallgatta a zenekar szép játékát. A végén már annyira belejött az élvezetbe, hogy Máyer tv. hátamögött egész testének mozgásával kísérte a takust. Megjegyzem: Itt, az egész jelenetről a “News Reel” is felvételt készített a színház részére.

A koncert után, a polgármester vezetésével, a városházának különböző részeit tekintettük meg s ezek között az ő előkelően berendezett lakását is. Az épület tetején levő két veranda egyikében finom puerto rico-i punchot, süteményt és valami jóízű frissen sült pogácsát szolgáltak fel. Majd a polgármester lakására letünk irányítva, ahol szépen letelepedve, társalogtunk vele úgy, mint a legjobb barátunkkal. Többek között elmondta, hogy minden hét szerdáján népkihallgatást tart, amely időben mindenkinek a panaszát sorban meghallgatja és, ha lehet, igyekszik ügyükből az igazságtalanságot kiküszöbölni. Ezért nagyon népszerűvé vált. már a negyedik terminusát szolgálja.

Ugy tapasztaltuk, hogy nem sokalta a zenekarnak kb. egyórás programját, mert otthonában arra kért,

hogy játszon valaki az ő értékes zongoráján. Baranyi Jánosné tv. nyomban vállalta is ezt a szerepet és szép énekeket játszott mindannyiunk élvezetére.

Mikor már azt gondoltuk, hogy a vendégeskedésünk befejezést nyert, akkor egy másik terembe vezettek minket, ahol fényesen megterített hosszú asztalt találtunk és négy kiszolgálót, akik gyorsan szolgálták fel részünkre a fejedelmi vacsorát: rizses csirkét, minden hozzávalóval. Természetesen a polgármester is velünk vacsorázott.

Vacsora után a 34 kilométerre eső "Caguas" nevű városba vezetett utunk, ahol a város közepén lévő térségen, rögtönzött emelvénnel várt egy nagytömeg nép. (Itt ezelőtt, senkinek sem engedélyeztek tömeges összejövetelt rendezni.

Az egész program — a W. V. J. P. közvetítésével lett leadva. A zene-koncert mellett, három szónok hirdette Istennek nagyságos dolgait.

Midőn a zenekar elkezdett játszani, a körülöttünk levő hatalmas pálmafákon, a már pihenőre tért madarak felébredtek és elkezdtek szépen csicseregni. Emellett rendkívül nagy, zöld sáskák, mint a madarak repkedtek körülöttünk.

Innen . . . siettünk vissza, hogy résztvegyünk a Robinson Iskolában tartott menyegzőn. De a hivatalos szertartásról mégis lekéstünk. Csak a fizikai áldásban lehetett részünk.

(Folytatás jön.)

—Petre Gábor

MEGUJITOTTA MÁR ELŐFIZETÉSÉT?

MÉZ MÉZ MÉZ

TISZTA SZINMÉZET

rendelhet KOC SIS IMRE michigani méhésztől, aki 1908 óta termel mézet!

5 fontos bádoggkannával: \$1.50

A szállítást a rendelő fizeti!

Cim: E. KOC SIS

**25188 Telegraph Rd.
FLAT ROCK, MICHIGAN**

THE SUNDAY SCHOOL CORNER

The following is an article written by Mr. Clate A. Risley appearing in the current Sunday School issue (September) of the National Voice of Conservative Baptists:

"BUILD THE SUNDAY SCHOOL THROUGH WORKING VITAMINS"

(Continued from last issue)

"WE SUGGEST vitamin C in Contact and it certainly is a vital vitamin for victory in every Sunday School program with no exception. May I challenge you to look around and see today the denominations and the churches that are growing fastest. You will find without an exception that they are those that have a real Sunday School program. Then take a closer look and what you will find is a vital part of their program is visitation, contact, going out and talking to the people about Christ, the church, the Sunday School and inviting them to come in.

"Do you know that there is not one single command in the word of God for the unsaved to come to church but that all of the directives and commands are for the church to go out, 'to go out into the highways and hedges and to persuade them to come in.' Every Christian worker is a salesman for the Lord Jesus Christ.

"I read a book about selling recently in which the author, an outstanding salesman, makes this statement 'any man of average intelligence can be a success as a salesman if he will do one thing - - contact.' The writer goes on to say that it makes no difference how much ability or intelligence a salesman may have he will not be a success as a salesman if he doesn't make contacts. The same is certainly true of the Sunday School. If we will make contacts it will grow.

"As we think of contacts in the New Testament we find that there are a number of different kinds of contacts pictured there and I would like to call attention to two different kinds in particular. First of all there is what we might call the accident

type. Now I know that there are no accidents as far as God is concerned but I think we know what we mean when we use the term. We might think of the occasion when Jesus met the Samaritan woman at the well as an excellent illustration of making the most of an accidental contact. At least from a human point of view we would agree that Jesus did not know that He was going to meet the woman at the well but He capitalized on an opportunity to speak to her, to witness and to reveal Himself to her.

"Each new day is filled with opportunities. We do not know all of those we are going to meet. We do not know who will come to our door . . . Perhaps it is someone new; perhaps someone we have met before . . . but have failed to witness to them or invite them to come to church or our Sunday School. Here is an opportunity. We must make the most of our accidental contacts.

"But we hasten on to say that even though every church member made the most of their accidental contacts that is not enough . . . we must also have planned contacts. We see a scriptural illustration of this when we read that Andrew brought his brother Peter to Jesus. This was premeditated. This was a planned contact and it paid great dividends.

"If we are going to do the job that God has for us to do in our community we must make the most of planned contacts. This will mean an organized visitation program for the church and the Sunday school with leaders, those who will give assignments, those who will keep records and with those who will follow up. Every teacher should be expected to keep in constant contact with the pupils of her class . . .

(To be continued.)

Yours in Christ,

Eugene R. ABBOTT

Otthon: — No fiam, mit tanultál az iskolában? — Mindent apám, amit tudok.
— Inkább olyasmit tanulj fiam, amit nem tudsz.

**FIZESSEN ELŐ MÉG MA
AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖKRE!**

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

MŰSOROS EST CLEVELANDBAN

NOVEMBER 28-ÁN, vasárnap este zenekari és mozgófényképes istentisztelet lesz a Cleveland FULTON RD.-I templomban, ahol legelőször lesznek bemutatva a Puerto Rico-i missziós köruton felvett színes képek. Ezen áldásos est 7 órakor veszi kezdetét és a műsor után frissítő lesz felszolgálva.

Szeretettel meghívjuk ez alkalomra a környéki testvériséget.

PETRE GÁBOR

FOGADTATÁSI ÜNNEPÉLY

NEW BRUNSWICK, N. J. Örömteljes órákat töltöttek a körzeti gyülekezetek együtt október 2-án, amint új prédikátorunk, BIKACSÁN Walter testvérünket fogadtuk, mint lelkipásztorunkat.

5:30 órai kezdettel, — családias banket volt, amelyen nagyszámu közönség élvezte a testi javakat, amelyeket a gyülekezet női egylete készített el izletesen és az ifjak és fiatal felnőttek, örömmel szolgáltak fel.

A Fogadtatási Ünnepele kezdetét vette a "Dicsérd! Dicsérd! Istent" című énekkel a Koye Imre testvér vezetésével és a megnyitó imát Rev. Bell Lajos, new brunswicki magyar lutheránus pap szolgáltatta.

Rev. Biró Mihály, trentoni prédikátor, ígét olvasott és szólt Bikacsán testvérekhez arról, hogy miként merüljenek be az Ur szerelmébe és munkájába.

A helybeli nőegylet elnöknője, Révi Imréné tv.-nő, gyönyörű rózsát adott át Bikacsáné testvérnőnek, a gyülekezeti nővérek nevében. Kedves szavaiban emlékeztette a prédikátorné testvérnőt arra, hogy nem lesz az egész útja rózsás, de az Ur segítségével, még a tövises szurásából is lehet tanulni és végezni munkát.

Idb. Gribich Mihály tv. kedves szavakkal üdvözölte a gyülekezet nevében az új prédikátort és egy gyönyörű, bőrből készült könyvtáskát adott át neki

A programot Rev. Petrusán János perth amboy-i prédikátor tv. vezette le és ő is hozta az első üdvözlést a prédikátorhoz a különböző gyülekezetektől.

Mások, akik adtak át üdvözléseket voltak: Rev. Doudy, New Brunswicki Első Angol Baptista gyülekezet; valamint Rev. Balla György, a new yorki gyülekezet; Rev. Molnár Balázs, a Silliman Memorial Baptista Gyülekezet, Bridgeport; Szakács testvér (remek verssel) Garfield-i gyülekezet; Rev. Bell, Rev. Dickson, Highland Parki Baptista gyülekezet; Rev. Kósa András, New Brunswicki Első Magyar Református Egyház és végül: idb. Bikacsán

tv., az Akron-i gyülekezet üdvözlését adta át a saját üdvözlésével együtt fiának és menyének.

Az üdvözlő leveleket Fodor Zoltán gyülekezeti jegyző olvasta fel és utána File István trombita szólóval szerepelt és fellépett a helybeli énekkar is.

Rev. Gazsi István, — aki szolgált a gyülekezetet, amíg pásztora nem volt, — magyar nyelven hirdette Isten ígét. Egy levélnek egy paragrafusát olvasta fel (I. Tim. 5:1) és témául vette: "Te és Ők."

Pál apostol írta le, hogy a gyülekezet miként kezelje a prédikátort és a prédikátor hogyan kezelje a gyülekezetet. Intette a prédikátort, hogy "szeressed a nyáját, vezesd a nyáját, legeltess a juhokat." A gyülekezetet pedig intette, hogy kétszeresen szeresse prédikátorát: először, mert testvér; másodsor, mert vezetője a gyülekezetnek. Kérte, hogy álljon a gyülekezet mellette, emelje őtet és fizesse őtet.

E prédikáció után Béres Ethelyn (Akronból), adott elő gyönyörű zongoraszólót és Bikacsán Walterné adta elő vallástételét éneken. Az "Istenben bizom" című éneket énekelte.

A fogadtatási ígét Dr. Harold F. Stoddard, a New Jersey Baptista Konvenció jegyzője hirdette. Arról szólt, hogy az új prédikátor és a gyülekezet, olyan mint az új házaspár. Hűséget fogadnak egymásnak. Éljenek, dolgozzanak együtt, szeresse a gyülekezet prédikátorát, mert Isten helyezte ide.

Az íge után felállt az egész közönség és Dr. Stoddard vezetett a felajánló imában.

Ezután Bikacsán testvérek fejezték ki köszönetüket a gyülekezet és egybegyűlt közönségnek. A záró imát Rev. Kósa András mondta el.

UJ NÉV. — Már régen volt szó róla és a közel multban valóvá lett, hogy az Első Magyar Baptista Hitközség, New Brunswick városában, új nevet választott magának. Ezután a gyülekezet neve lesz: — HIGH STREET BAPTISTA GYÜLEKEZET. Még nem angolosodtunk el, — csak angol a név, — de beláttuk azt, hogy, ha a környéken akarunk, az Ur segítségével, munkálkodni és nőni, — akkor az ifjainknak, akik nem értik és beszélnek nagyon jól a magyar nyelvet, és a kívülvaló amerikaiaknak, — alkalmat kell adni hogy megértsék általunk is az Isten ígét, azon a nyelven, amelyet jobban értenek.

Egyelőre, vasárnaponként van imaóra mind a két nyelven; angol vasárnapi iskola, persze magyar osztályokkal is; rövid magyar istentisztelet és angol istentisztelet reggel. Este megint imaóra, ifjúsági program és tisztelet, amikor Bikacsán tv. mind a két nyelven szólja Isten ígét.

Szerda estéken is mind a két nyelven halljuk és tanulmányozzuk az Evangéliumot. Időnként változtatjuk majd a rendszert, amint több lesz az angol, — de mind addig, amig lesznek testvéreink, akik in-

IMANAP

ÖT ÉVE már, hogy az Amerikában élő Baptista Nőket "Imanap" tartására kértük. Hogy: szenteljenek egy napot közös imádkozásra. Az erre kijelölt nap, ebben az évben: December 3-ika, péntek.

Szeretettel kérek minden nőt, aki a Magyar Baptista Szövetség keretében él, hogy csatlakozzanak be ezen a napon közös imádkozásunkhoz.

Ha netán nem volna alkalmuk . . . nyilvános és közös imaórát tartaniok a gyülekezetben, akkor az otthonaikban szenteljenek időt rá és így csatlakozzanak Baptista Testvérnő-

kább a magyar nyelvet értik, órájuk is gondot viselünk, hogy anyanyelvükön hallhassák Urunk szavait. Kérjük összes testvéreink imáit, hogy az Ur vezetését figyeljük és tegyük, hogy az Ő dicsőségéért hozzassunk ezen keresztül is sok lelket Hozzá.

KERESZTSÉG. Október 31-én este igazi öröm és boldogság töltötte be szívünket, de nemcsak itt, a körünkben, hanem még a mennyei angyalok körében is ott fenn, a mennyekben, az Ur trónja előtt. Az ő hitük vallomására, Bikacsán Walter prédikátor testvérünk, merített alá a hullámsírba három kedves ifju nőt, akik átadták szívüket a Megváltónak. Mrs. Grace Pinter, Mrs. Marian Pinter és Mrs. Vivian Koye, örömmel követték az Ur Jézust a szent keresztségben, annak jeléül, hogy ők kívánnak meghalni a bűnnek és élni az Urnak; felöltözvén az Ur Jézus Krisztust, hogy többé nem emberek kívánsága szerint, hanem Isten akarata szerint éljenek a testben.

Bikacsán testvér igen meghatóan hirdeti Isten végtelen szeretetét és a megtérés szükségét és teljes szívvel kéri a lelkeket a bűntől való elszakadásra; és hogy távozzék el a gonosztól és a hamisságtól minden, ki Jézus nevét vallja (II. Tim. 2:14, 15, 19) és "ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafel valókat keressétek."

Örvendünk, hogy ezen kedves lelkeknek neveik már benn vannak a Bárány életének könyvében (Jel. 21:27.) Kívánjuk, — hogy legyenek hűek mind haláláig, hogy elnyerhessék az élet koronáját (Jel. 2:10.) "mert ti most a Jézus Krisztusban közel valókká lettetek a Krisztus vére által. (Ef. 2:13.) Gratulálunk néktek, hogy sikeresen végeztétek az Ujjászültöttek Iskoláját, ahol maga az Ur Jézus Krisztus a Profesz-szorok Professzora, a Főtanító.

Uram, tartsd meg őket, nevelj őket, hogy termőfává növekedjenek az Ur dicsőségére.

—Idb. Gribich Mihályné

inkhez, a közös imában.

Imádkozzunk . . . Magyar Baptista Szövetségünkért, nőegyleteinkért, az ifjainkért, intézményeinkért, misszionáriusainkért, Molnár Testvéreinkért és kérjünk Istentől több lelkesedést, munkakedvet, akármilyen név alatt is munkálkodunk.

Az imánkhoz megjelölt Ige: János 1-14; Lukács 2, 1-20; Ésaiás 9, 6-7. Téma: "The Lordship of Christ."

Ha addig meg lehet állapodnunk határozott időpontban, . . . lehetőleg egy időben imádkozzunk.

A GYUJTOGATÓ FIA

Irtá: CSOPJÁK Attila

(13-ik folytatás.)

Egy leányka, kinek szive nevet és sir egyszerre.

Felső Gombaházán nem volt postahivatal csak egy postáslegényt mentesített a bíró minden héten háromszor a városba s ez hozta a leveleket, miket szintén a bíró vett át, elrendezte s a legény által kézbesíttette.

— Nini, — mondá egy napon Csömöri uram, midőn a postát átvette, — Kondorné pénzt kap.

Ahány ember volt a szobában, . . . mind kíváncsian körülállta a bírót.

— Vajjon ki küldi?

— Nincs meg a neve, csak "N. N." áll az utalványon. No, alkalmasint az az ur pártfogolja, ki már is nagyon sok jót cselekedett vele.

Boriska szintén odafurakodott, — megtekinteni a posta utalványt s mikor meglátta azt az írást, azt jegyzé meg, hogy:

— Nehéz kéz irta.

— Ejnye, hát miről tudod?

— Mert nagyon vastagok és nem simák a betük.

— Haj leányom, — mondá neki az apja, — a nagy urak csunyán írnak.

— Az egész más, — veté vissza a lány. Ez az írás nem csunya, hanem nehézkes, uri ember, ha csunyán is, de könnyen ír.

— Ki hogy, — nevetett apja s nevettek rajta mindnyájan, hogy ez a leány ilyen tudákos akar lenni férfiak szakmájában, ahelyett, hogy ott okoskodnék a teknő és szakajtó mellett.

Boriska nem vitatkozott tovább, — elszégyelte magát, meg is bánta, . . . hogy azt a megjegyzést tette, de azért feje kevésbé maradt nyugton, sőt gondolatban okoskodni kezdett afelett, kinek a kezeirása lehet az az írás?

Édesanyja két ízben megszidta őt és harmadszor elnevezte süketnek, mert egyszer a sajtárt kérte tőle, ő meg Bandikát vitte hozzá; másodszor atyjáért küldte, ő meg asztalt kezdett teríteni, majd megint a tüzre parancsolt rakni, ő meg a tejes köcsögöket szedte le a polcra, melyek-

MISSZIÓS RÖPIRATOK TERJESZTÉSE

SZÓTALAN evangelistáknak nevezik a röpiiratokat. Ez a módszer válik be a legjobban. Mindenki alkalmas arra, hogy egy 'traktát' valakinek átadjon, esetleg posta útján továbbítsa ismerőseihez.

Szövetségünk szívesen szolgál ilyen 'trakta'-ivekkel. Szíveskedjék a megrendelést a Szövetség pénztárosához küldeni.

Kinda Sándor

ből egyet el is ejtett, el is tört.

Mert Boriska nagyon kíváncsi volt s addig okoskodott, míg végre mégis kieszt valamit. Az a cédula jutott eszébe, melyet Kondorné a visszajuttatott vásznán talált, hogy vajjon, nem egy kézírás lesz-e a posta utalványon látható írással.

Elment, elkérte a cédulát és összehasonlította Kondornéval együtt a rajta levő betűket amannak betűivel.

Hát egy és ugyanazon kéz írásának látszott.

De mindebből a legfőbbet, hogy — ki tulajdonképen gazdája az írásnak, mégsem tudta meg.

Persze nem, ha édesapja meg a nagyszakállu Áron öntudatlanul nem segítették volna ebben.

Ugy van vele a tudós is, hogy ha valami után kutat, keres és jó nyom jár, — sokszor egy csekély véletlennek látszó tünemény egyszerre a célhoz vezeti őt.

(Folytatjuk.)

SZEREZZEN ELŐFIZETŐKET AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖKNEK!

Aggmenházunk Emlékkönyve

A MAGYAR BAPTISTA AGGMENHÁZ 30 éves jubileuma alkalmából készült 80 oldalos diszkötésű sok képpel ellátott EMLÉKKÖNYV kapható a

következő címen:

Rev. VÉR FERENC

menházi s árvaügyi pénztárnok
2800 Fairway St.—Dayton, O.

Ára csak \$1.00

A CALL FOR PRAYER

IT IS a joy to greet you again in the precious name of our Wonderful Lord Jesus. It is my earnest desire that every woman throughout our Hungarian Baptist Women's Union of America will hear and heed this call to prayer.

There is no burden of the spirit but is lightened by kneeling under it

WHEN YOUR LOAD IS HEAVY

WHEN your load is heavy,
And it seems too much to bear.
When your road is narrow,
And is strewn with rocks of care.
When you're facing sorrow,
Remember Christ is there,
He will give you strength to bear it,
And will all your burdens share.

When your heart is heavy,
And you fear the dark of night,
When you dread the morrow,
And the tears that you must fight,
When your days are endless,
And all hope is out of sight,
Just remember Christ your Saviour,
Who will give you strength and light.

When your soul is heavy,
From the road that you have trod,
When your heart is broken,
From the beatings of the rod,
When you fall exhausted
Upon the dirt and sod,
Take your burdens to the Cross,
And leave them there with God.

With Christian Love,

Ifj. KURTZ LAJOSNÉ

A MAMMON még mindig a legnagyobb rabszolgatartó ur! Utána következik: az Alkohol és a Nikotin.

MEGUJITOTTA MÁR ELŐFIZETÉSÉT?